

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af den kommunale styrelseslov.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 11/12 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

SF's beslutningsforslag udspringer af kartelsagen vedrørende et datterselskab under Tarco A/S, der er et privatretligt aktieselskab, ejet af en række kommuner og amtskommuner som fælleskommunale selskaber. For en god ordens skyld og for at vi ikke bevæger os for langt ud, skal jeg minde om, at det ikke er kartelsagen vedrørende Tarco A/S, som er til debat i dag.

Min første bemærkning til forslaget skal være, at det er vanskeligt præcist at udlede, hvad hensigten er. Der er efter min mening flere uklarheder i SF's forslag. Ifølge teksten til beslutningsforslaget ønsker SF en ændring i den kommunale styrelseslovs valgsystem, således at der ved valg af kommunalbestyrelsesmedlemmer til bestyrelser i kommunale fællesskaber, selskaber, foreninger og fonde sikres kommunalbestyrelser en bredere politisk repræsentation.

Samtidig er det som nævnt kartelsagen vedrørende Tarco A/S, der er anstødsstenen, men bestyrelsen i Tarco A/S er jo kun indirekte udpeget af de kommuner og kommunale selskaber, som deltager i det selskab. Bestyrelsen er valgt på en generalforsamling, hvor de enkelte kommuner har stemmeret efter deres ejerdele, som man nu har i et aktieselskab.

Der er ganske vist i aktieselskabsloven hjemmel til, at aktieselskabets vedtægter kan tillægges offentlig myndighed, ret til at udpege et eller flere medlemmer til bestyrelsen, men en sådan bestemmelse findes ikke i vedtægterne hos Tarco.

Med andre ord ser det ikke ud til, at SF's forslag dækker den sag, som ifølge SF er baggrunden for fremsættelsen af beslutningsforslaget. Hvis forslaget skal give mening, må det forudsætte, at SF ønsker styrelsesloven ændret, så de mindre partier i højere grad er repræsenteret i selskaber m.v., hvor der deltager flere kommu-

ner, og hvor kommunernes repræsentanter udpeges efter styrelseslovens regler.

Efter de gældende regler i styrelsesloven eksisterer der to valgurner ved valg af kommunalbestyrelsesmedlemmer til udvalg, kommissioner, bestyrelser og lign. Valget foregår ved flertalsvalg, hvis en kommunalbestyrelse skal vælge ét medlem. Valget foretages ved forholdstalsvalg efter dannelse af valggrupper, hvis en kommunalbestyrelse skal vælge to eller flere medlemmer.

Jeg kan jo ikke forestille mig, at man i SF er uenig i disse regler, for så vidt angår de situationer, hvor der kun deltager én kommune i det pågældende selskab m.v. Reglerne sikrer, at der ved kommunalbestyrelsesvalg af medlemmer til udvalg, kommissioner, bestyrelser og lign. er størst mulig opbakning i den enkelte kommunalbestyrelse. Valget sikrer ligeledes en fordeling af poster, der afspejler forholdet mellem den enkelte kommunalbestyrelses politiske partier. Men styrelseslovens regler anvendes, uanset om der deltager flere kommuner i de selskaber, der skal foretage valget.

SF's tanke er som nævnt tilsyneladende, at der ønskes en helt anden valg måde i de tilfælde, hvor der deltager flere kommuner i det selskab, der skal udpeges en repræsentant til. Det kan man gøre til foreninger som KL og Amtsrådsforeningen, og der gør man det jo, men i bemærkningerne til forslaget skitserer SF en model, hvorefter kommunerne i de tilfælde, hvor valget sker efter forholdstal på baggrund af stemmetallene ved de seneste kommunalvalg, deltager under ét. Det er altså en begyndende kommunesammenlægning, i alt fald i beskeden omfang.

Det er rigtigt, at man på denne i øvrigt ganske enkle måde ville kunne etablere en valgordning, der giver en mulighed for, at også de lidt mindre partier repræsenteres. Hvis man foretager en fiktiv sammenlægning af de deltagende kommuner, og hvis der skal udpeges tilstrækkelig mange repræsentanter, så vil de små partier efter forholdstalsberegning sikkert blive repræsenteret.

Men er det særlig demokratisk? Egentlig ikke synes jeg, for det betyder, at en kommune kan få tilladt en repræsentant for et parti, som er svagt repræsenteret i den pågældende kommune, og som eventuelt tilhører mindretallet. Generelt er det jo sådan, at det også er ganske demokratisk, at det er et flertal, der bestemmer. Hermed sikres det, at der er opbakning til de